

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะการค้าของไทยกับ GMS-EC มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาโครงสร้างสินค้าเข้าและโครงสร้างสินค้าออกระหว่างประเทศไทยกับประเทศในกลุ่มหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ GMS-EC และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อภาวะการค้าของไทยกับประเทศไทยในกลุ่มหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ โดยใช้แบบจำลองที่อยู่ในรูปของ Double-log หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แบบจำลองความยืดหยุ่นคงที่ (constant elasticity model) ซึ่งใช้ข้อมูลรายปีตั้งแต่ พ.ศ. 2532-พ.ศ. 2546 รวมระยะเวลา 15 ปี โดยใช้โปรแกรม EVIEWS 4 ในการประมวลผล

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการนำเข้าของไทยจากจีนได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาทต่อเงินสกุลдолลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการส่งออกของไทยไปจีน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของจีน ในกรณีของสหภาพพม่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการนำเข้าของไทยจากพม่าได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาทต่อเงินสกุลдолลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในการ

อธิบายภาคการส่งออกของไทยไปพม่า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของพม่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลจีดอลต่อเงินสกุลдолลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของพม่า ในกรณีของเวียดนาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการนำเข้าของไทยจากเวียดนาม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย ส่วน ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการส่งออกของไทยไปเวียดนาม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของเวียดนาม และปัจจัยทางด้านดัชนีราคาผู้บริโภคของเวียดนาม ในกรณีของสปป.ลาว ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการนำเข้าของไทยจากสปป.ลาว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาทต่อเงินสกุลдолลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการส่งออกของไทยไปสปป.ลาว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของสปป.ลาว ในกรณีของราชอาณาจักรกัมพูชา ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการนำเข้าของไทยจากกัมพูชา ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลบาทต่อเงินสกุลдолลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย ส่วนในภาคการส่งออกของไทยไปกัมพูชานี้ ไม่มีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลในการอธิบายภาคการส่งออกของไทยไปกัมพูชา

ผลจากการวิเคราะห์อุปสงค์การนำเข้าสินค้าของไทยจากประเทศในกลุ่มหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ ทำให้ทราบว่า ปัจจัยทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนของไทยเป็นตัวแปรที่มีค่าความยึดหยุ่นต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าของไทยจากประเทศในกลุ่มหกเหลี่ยมมากที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งบอกให้ทราบว่า ประเทศไทยมีการปรับค่าเงินบาทให้เหมาะสมกับภาวะการค้าในขณะนี้ สำหรับผลจากการวิเคราะห์อุปทานการส่งออกสินค้าของไทยไปประเทศในกลุ่มหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ ทำให้ทราบว่าปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย เป็นตัวแปรที่มีค่าความยึดหยุ่นต่อมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยไปประเทศในกลุ่มหกเหลี่ยมมากที่สุด แต่รัฐบาลของไทยไม่สามารถเข้าไปมีส่วนในการกำหนดนโยบายของประเทศไทยคู่ค้าได้ สิ่งที่สามารถทำได้โดยการกระตุ้นภาคการส่งออกด้วยกลยุทธ์ทางการค้าต่าง ๆ เช่น กลยุทธ์ด้านลักษณะสินค้า ด้านบริการ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อช่วยในการคงคุณภาพต้องการของประเทศไทย 5 ประเทศ จากกลยุทธ์เหล่านี้อาจช่วยทำให้ภาคการส่งออกของไทยได้รับการขยายตัว ซึ่งจะส่งผลทำให้คุณภาพค้าของไทยปรับตัวดีขึ้น

The objective of this study was to identify the factors that had a measurable effect on Thai trade with the Greater Mekong Sub-regional Economic Cooperation Countries (GMS-EC), through an investigation of the structural parameters of Thailand's import-export relationships with those nations. The study design was based on the double-log or constant-elasticity model. The annual data for the 15-year period from 1989 to 2003 was analyzed by the EVIEWS 4 program.

The findings supported the notion that the primary factors influencing Thailand's importation of Chinese goods are the GDP of Thailand, the Baht-US Dollar exchange rate and the Thai consumer price index (CPI);

conversely, it is China's own GDP which influences the level of exports from Thailand to that country. In the case of Myanmar, the primary factors which account for its importation of Thai goods are Thailand's GDP, the Baht-US Dollar exchange rate and the Thai CPI. Similar factors account for Thai exports to Myanmar: Myanmar's own GDP, the Kyat-US Dollar exchange rate and the Myanmar CPI. Regarding Vietnam, the two factors that govern trade in both directions are GDP and the CPI; Thailand's figures affect the level of Vietnamese imports while Vietnamese figures most strongly influence its level of exports. Thai bilateral trade with the Lao Peoples' Democratic Republic is also primarily influenced by similar factors: the Lao GDP, CPI and Kip-US Dollar exchange rate affecting exports from Laos; imports from Thailand responding to the Thai GDP, CPI and Baht-US Dollar exchange rate. The Kingdom of Cambodia is a special case in that no particular factor accounts for Cambodian exports to Thailand, which remain at a very low level. Thai imports to the country, however, are sensitive to the Thai CPI and the Baht-US Dollar exchange rate.

An analysis of the demand for Thai goods from GMS-EC countries revealed that the Thai currency exchange rate was most influential in determining the level of demand, which suggests that Thailand should consider adjusting its currency rates to suit trade conditions. The analysis further revealed that the GDP of its trading partner was the most important factor affecting the level of Thai exports it would accept. For this, however, the Thai government's options are considerably less as it obviously cannot set

and implement economic policy for its partners. Strategic efforts from the Thai side to boost demand in GMS-EC countries for Thai exports, therefore, should be concentrated on marketing-related activities such as advertising, competitive pricing, establishing convenient distribution networks, and public relations in order to attract the need of all five countries. Then strategies would expand Thai exports which would result in the increase in the trade balance of Thailand.